

Пішохідна екскурсія учнів 6-Б класу «Подорожуємо рідним селищем»

Мета походу:

- формування у дітей здорового способу життя;
- поглиблення знань про "малу географію", історію та історичні пам'ятки селища Каланчак;
- виховання любові до рідного краю.

«... А ще життя чудове тому,
що можна мандрувати»

М. Пржевальський

Наш одноденний туристичний похід відбувся 13 вересня 2014 року.

Вранці о 9-й годині ми зібрались біля школи, перевірили свою готовність, зробили перекличку, повторили правила руху селищем і вирушили до Свято-Михайлівського парку. Там ми відвідали відтворену криницю і дізнались, від класного керівника Асеевої Ольги Миколаївни, про її історію.

Криниця наших предків

Криниця, яку відтворили до Дня селища Каланчак, є давнім історичним об'єктом. Першу артезіанську криницю в центрі села було вирито та урочисто відкрито 15 червня 1904 року. Знаходилася вона за церквою. Цю криницю вже з металевими трубами було пробито по заповіту місцевого селянина Матвія Косенка. Він у 1898 році на сільському сході публічно

пообіцяв це зробити за власні кошти, але не встиг. Після його смерті криницю пробив його син Іван Матвійович Косенко.

Час минав і поступово криниця була занедбана... Приблизно до 70-х років ХХ століття вона ще мала шахту, але потім її засипали. Тривалий час криниця була засипана різним непотребом, та вода піднімалась догори, заливала околиці парку, ніби нагадуючи про себе.

Каланчацьке управління водного господарства виступило з ініціативою відновити це давнє джерело. Селищна рада підтримала таку чудову ініціативу і вже у вересні до Дня селища мешканці Каланчака мали змогу напитися води з криниці своїх предків.

Тепер справа за тим, щоб зберегти відтворене джерело для майбутніх поколінь і не повторювати помилки минулого. Не пройшли повз і пам'ятного знаку першопоселенцям, а також почули розповідь про заснування нашого рідного селища.

Ще ми встигли побувати на новому дитячому майданчику біля КЗ ЦДЮТ.

Після цікавих розповідей класного керівника ми рушили вулицею Чорноморська в бік ДЮСШ.

Рухаючись за всіма правилами туристів, ми проходили мимо підприємств нашого селища: районного будинку культури, ДЮСШ.

Звернувши біля ДЮСШ рухаючись стежиною, яка простягалась через парк до річки, дійшовши до місця з гарним краєвидом, оглянули місцевість і розмістили свій «табір». На березі річки Каланчак ми почули історію про її історичне значення.

А потім був смачний туристичний обід, родзинкою якого стала печена картопля, на свіжому повітрі серед чудової природи. Після обіду ми провели конкурси та ігри, які пройшли на «ура».

Поверталися додому зморені, але щасливі і у гарному настрої. Ще б пак, ми дізнались багато нового і цікавого, а ще чудово відпочили!

***Каланчак! Степове провінційне містечко!
Це оаза душі між безкраїх таврійських степів.
Тут наш отчий поріг, наше рідне родинне гніздечко
Все що кожен із нас ще з дитинства навек полюбив.***

А. Суганяк

Каланчак – невеличкий населений пункт нашої країни. Сьогодні це селище міського типу з населенням трохи більше 10 тисяч чоловік на

крайньому півдні Херсонської області, центр однойменного адміністративного району.

День селища відзначається в кожну третю суботу вересня.

Туристичні маршрути, що пролягають тут є невід'ємною частиною не тільки Херсонщини, а й усього півдня України.

І хоча селище знаходиться на значній відстані від обласного центру та на великій відстані від столиці і фактично є далекою провінцією – це також часточка України. Як і кожний населений пункт, Каланчак має свою історію, і ця історія нерозривно пов'язана з історією півдня України та країни в цілому.